

ת"פ 51679/07 - מדינת ישראל נגד יעקב חגאג

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 14-07-51679 מדינת ישראל נ' חגאג
בפני כבוד השופט מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל

تبיעות שלוחת רחובות באמצעות ב"כ
עו"ד עדי סעדיה

נגד

יעקב חגאג

באמצעות ב"כ עו"ד שרי特 מרום

הכרעת דין

כתב-האישום מייחס לנאים עבירות של איוםים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד, לפי סעיף 282ב(1) לחוק הנ"ל והזק לרכוש בمزיד, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

טענו, כי بتاريخ 22.7.13 הגיעו מפקחים למשוב יצץ שם מתגורר הנאשם, במסגרת מילוי תפקידם, ושווחו עם הנאשם.

אחת המפקחות בקשה לצלם את בעלי החיים במשק של הנאשם, הנאשם צעק לעברה שלא תצלם, תקף אותה בכר שאחז בה בידיו, עיקם את ידיה, משך בחזקה את המצלמה מידה ושבר אותה.

עלקבות נגרמו למפקחת חבלות, כמתואר בעובדות.

בהמשך, איים הנאשם על המפקחים שירצת אותם ועל המפקחת שיכה אותה.

ה הנאשם מסר כפירה, שבמסגרתה טען, כי המפקחים לא הצדזו בפנוי, המפקחת החלה לצלם מבלי לשאול את רשותו, אישר כי נטל את המצלמה לידיו, משומם שהמפקחת סירבה למחוק את שצילהה, ויתכן שהמצלמה ניזוקה בעקבות מעשה זה (פרוטוקול יום 9.9.15).

עמוד 1

העידה רינה זגרון, מפקחת מאות משרד החקלאות:

תיארה את ההתרחשויות באותו יום (עמוד 7 שורה 18 ולהלאה).

עמדה על כך שהיא הודהתה בפני הנאשם: "ירדתי מהאוטו הצגתי תעודת מינוי שלי..." (עמוד 7 שורה 22). וכן: "הזההנו בפנוי, אמרנו שאנו מושב משרד החקלאות" (עמוד 8 שורה 6). וכן בעמוד 9 שורות 5 - 6, עמוד 11 שורה 31 + עמוד 11 שורות 23 - 24.

למרות שהשנים הגיעו למקום ברכב בצבע לבן, בלתי מזווה, עמדה על כך שהזההתה בפני הנאשם (עמוד 11 שורה 10 ולהלאה).

היא בקשה לתעד את הביקורת בצילום (עמוד 8 שורה 3).

בשלב זה: "והוא בא אליו תקף, המצלמה הייתה ביד שלי והוא תפס לי את הידיים בחזקה ונענע את הידיים שלי ועיכם לו את הידיים ופחדי על המצלמה, ותפס לי את הידיים בחזקה, הוא רצה ללחוץ לי את המצלמה מהיד. אני לא הסכמתי לשחרר. לא הסכמתי לוותר על המצלמה ובשלב שרציתי גם לא הצלחתי להשתחרר ממנו. שדי ביקש ממנו שייעזוב אותו... וכשהוא הצלח לחטוף לי את המצלמה מהיד הוא גם שבר אותה....כולי רועדת, גם מהפץ, גם התקיפה גם הבהלה ושבעכם עוד לא עשינו כלום. וכל הזמן הוא אים שיריבץ לנו ושירצץ אותנו אם אנחנו לא עוזבים את המקום..."(עמוד 8 שורה 8 - 14).

וכן, ראו בעמוד 9 שורות 8 - 9).

הציג את סמכיותה, במסגרת עבודתה (ת/2 + ת/3).

מסרה תלונה מידית למוקד 100 של המשטרה (ת/1) (עמוד 8 שורה 21).

הוגש אישור בדבר שווי המצלמה שנשברה (ת/4)(313.80 ₪).

מסרה על ניהול העבודה ומדד הגיע למשקו של הנאשם (עמוד 9 שורה 20 ולהלאה).

בת/5 שורות 24 - 25 ציון כי המצלמה (צילום - ת/7) "שברורה מהעדשה". וכי הוא מבחין ב"נפichות ואדמות ביד שמאל...".

למקום הגעה משטרה (ת/8), אשר קבלה את הגרסאות הראשונות של העדה.

העד שADI טרבייה, מפקח משרד החקלאות:

טייר את ההתרחשויות באותו יום (עמוד 15 שורה 5 והלאה).

המפקחת רינה זגרון הזדהתה בפני הנאשם (עמוד 15 שורה 8 + עמוד 15 שורה 25: "בזדאות היא הזדהתה").

היא החלה לצלם (עמוד 15 שורה 11).

ה הנאשם נטל מידיה את המצלמה ואיים על שניהם: "אם לא תצאו אני ארצה אתכם" (עמוד 15 שורה 14).

ה הנאשם העיד להגנתו:

ה הנאשם אישר את ההתרחשויות המתוארת, כולל את הגעת השניים אל המשק שלו (עמוד 19 שורה 29 והלאה).

אישר כי חילץ מידיה של רינה זגרון את המצלמה ובתווך כך הבחין כי המצלמה נשברה.

הכחיש כי נקט באלימות או שאיים על השניים.

אישר, כי כבר בשלב הראשון המתלוננת הציגה את עצמה, לפחות בעל-פה: "והיא באה והתחלה לצלם ואומרת לי אנחנו מהפיצו ומצטמת ואסור לך להחזיק את זה את הבהמות. ש: מה זה הפיצוח ? ת: כאילו משרד החקלאות" (עמוד 20 שורות 6 - 9). וכן: "היא צילמה ואומרת לי אני משרד החקלאות" (עמוד 20 שורות 11 - 12).

מסקנות:

אני מקבל את עדותם של שני המפקחים.

מעבר לרשום המהימן ואני שעשوت בעודותם, התרשםתי, כי שני המתלוננים אשר העידו, תיארו ההתרחשות ללא כח ושרק, לאחר שהגיעו למקום במסגרת עבודתם, מבלי מניע למסור צב.

עמוד 3

המתلونנים הגיעו אל המוקם כדין, לפי סמכיותיהם בדיון.

המצולמה (ת/7) שבורה, והדגמת הנאשם העדינה אינה מתequivת עם השבר (עמוד 20 שורה 15).

הנאשם מסר בחקירה המשטרתית (ת/6) שרינה זגרון "לא הזדהה" (שורות 12, 14). ואולם, בעדותו הבהיר, כי בטרם אחז במצולמה רינה זגרון הזדהה בפנוי, לפחות במקרה, כמפקחת של משרד החינוך. על כן, משלב זה, אין כל מקום לטענות.

בת/5 צוין כי המצולמה שבורה, וכי בידה של המתлонנת נצפתה חבלה.

המתлонנת מסרה תלונה תקופה למשך 100 (ת/1) ולשוטר שהגיעה לזרה (ת/8). בת/1 ניתן ללמידה, כי המתlonנת מוסר מיד: "הציגי תעודה מזהה", באופן המפחית את החשש, כי היא גיבשה את גורסתה רק לאחר מכן.

על כן, אני מרשים את הנאשם בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז - 1977, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקיד, לפי סעיף 238ב(1) לחוק הנ"ל והיזק לרכוש במאז, לפי סעיף 452 לחוק הנ"ל.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ו, 02 ממרץ 2016, במעמד הצדדים